

CONFRUNTAREA DE LA MUNTELE SION

„El e-aici, aleluia!
El e-aici, Amin!

El e-aici, slavă,
slavă!

Eu voi binecuvânta
Numele Său.

El e-aici, slavă,
slavă,

Binecuvântat să fie
Numele Său.

Voi Îl puteți atinge,
El este aici,

Și nu veți mai fi
niciodată la fel.

Să deschidem Bibliile la Cartea lui Isaia 51.15-16, de unde vom începe citirea noastră:

**„Eu sunt Domnul
Dumnezeul tău, care stârnesc marea și fac să-i urle valurile
și al cărui Nume
este Domnul oștirilor.**

**Eu pun cuvintele Mele
în gura ta și te acopăr cu umbra mâinii Mele, ca să întind
ceruri noi și să
întemeiez un pământ nou și să zic Sionului: ‘Tu ești poporul
Meu!’”**

În seara aceasta aș
vrea să vorbesc despre **„Confruntarea de la Muntele Sion”**, iar
pentru
aceasta, Îl rog pe Domnul să-mi dea călăuzirea Sa.

Acum aș vrea să
mergem la Isaia capitolul 4. Sunt niște lucruri asupra cărora
am cugetat
și pentru care m-am rugat Domnului, iar El mi-a pus ceva pe
inimă. Aș vrea să
intrăm în subiectul acesta, dar nu știu dacă vom ajunge foarte
departe astăzi,
dar dacă trageți, vom ajunge atât de departe cât va vrea
Dumnezeu să ajungem.
Noi depindem unii de alții.

Isaia 4.1:

**„Șapte femei vor
apuca în ziua aceea un singur bărbat și vor zice: „Vom mânca
pâinea noastră**

*însene și ne vom îmbrăca în hainele noastre însene; numai fă-
ne să-ți purtăm
numele și ia ocară de peste noi!"*

Aceasta este o
descriere foarte bună a celor șapte epoci ale bisericilor. Cu
toții au dorit
Numele lui Hristos pentru ca ocară lor să fie îndepărtată, dar
în ciuda acestui
fapt, ele voiau să facă ceea ce voiau.

Fratele Branham a
folosit această descriere în mesajul „**Căminul viitor**”, pentru
a arăta
condiția morală a zilei, cât și pe cea de la sfârșitul
timpului.

*„În vremea aceea,
odrasla Domnului va fi plină de măreție și slavă și rodul
țării va fi plin de
strălucire și frumusețe pentru cei mântuiți ai lui Israel.*

*Și cel rămas în Sion,
cel lăsat în Ierusalim, se va numi „sfânt”, oricine va fi
scris printre cei
vii, la Ierusalim.*

*După ce va spăla
Domnul murdăriile fiicelor Sionului și va curăți Ierusalimul
de vinovăția de
sânge din mijlocul lui, cu duhul judecății și cu duhul
nimicirii.” (v. 2-4).*

Noi știm că aceasta este ziua în care trăim pentru că Domnul a curățat murdăriile Sionului și ale Ierusalimului, prin Focul Duhului Sfânt. El ne-a curățit.

Fratele Branham a vorbit despre aceste lucruri în „**Căminul viitor al Mirelui ceresc și al Miresei de pe pământ**” și a spus:

„După ce Domnul va spăla murdăriile fiicelor Sionului (Țineți minte că aceasta este întotdeauna Mireasa)... și va curăța Ierusalimul de vinovăția de sânge (Aceasta este rămășița evreilor și Mireasa), din mijlocul lui, cu duhul judecății și cu duhul nimicirii.”

Aceasta este întotdeauna judecata lui Dumnezeu, când face judecata Sa finală. Vă cheamă, vă aduce într-o stare neprihănită, iar apoi vă aduce la răscumpărare; atunci judecata Sa are loc asupra voastră, iar Duhul Sfânt și Focul curăță păcatul. Atunci, voi sunteți ai Săi.”

Aceasta este metoda Sa de a ne curăța ca să poată locui în noi.

Să mergem la Cartea

lui Țefania 3.14-16:

*„Strigă de
bucurie, fiica Sionului!...”*

Acum, știm cine este
fiica Sionului, pentru că fratele Branham ne-a spus că fiica
Sionului este
întotdeauna Mireasa.

*„...Strigă de
veselie, Israele! Bucură-te și saltă de veselie din toată
inima ta, fiica
Ierusalimului!*

*Domnul a abătut de la
tine pedepsele tale, a îndepărtat pe vrăjmașul tău; Domnul,
Împăratul lui
Israel, este în mijlocul tău; nu trebuie să te mai temi de
nicio nenorocire!*

*În ziua aceea, se va
zice Ierusalimului: „Nu te teme de nimic! Sioane, să nu-ți
slăbească mâinile!”*

Puteți să vă vedeți
în versetele acestea, după ce profetul ne-a spus cine este
fiica Sionului, ca
să ne putem identifica în aceste versete Vechi Testamentale?
Ceea ce este
important pe măsură ce profetul ia un verset și începe să-l

folosească și să ne
arate cine suntem, este că noi începem să înțelegem ce spune
el. Vă rog să vă
amintiți că singurul lucru pe care trebuie să-l avem tot
timpul în minte, este
că fratele Branham ne-a spus că ceea ce este firesc pentru
Israel este
duhovnicesc pentru Mireasă. Este important de reținut, pentru
că fratele
Branham a luat tot felul de versete de pretutindeni și le-a
aplicat Miresei.
Astfel, dacă vom pune Scripturile undeva și vom spune: „Cutare
s-a petrecut
atunci și cutare s-a petrecut în timpul acela”, nu vom mai
avea parte de versetul
acela.

Vorbind despre
călătoria Exodului, pe care noi am studiat-o de multe ori,
Pavel a spus că
acele lucruri s-au petrecut ca să ne servească nouă drept
exemplu. Potrivit
celor spuse de apostolul Pavel, scopul călătoriei Exodului a
fost să ne lase un
exemplu pentru zilele din urmă, ca să știm ce să facem și ce
să nu facem ca să
nu fim prinși în aceleași capcane. Au existat oameni care au
făcut trup
porțiunea lor din Biblie, iar făcând aceasta, ei au trăit
partea lor ca să
poată fi scrisă Biblia, dar nu a fost pentru beneficiul lor.
Avraam a trăit și
a făcut trup o porțiune a Cuvântului ca să poată fi luată și
scrisă în Biblie,
dar porțiunea trăită de el a fost scrisă pentru ca noi, cei de
astăzi, să ne

putem uita înapoi și să spunem: „Acum știu ce trebuie să fac; acum înțeleg ce se petrece în jurul meu și știu unde mă aflu.”

Am mai spus aceasta, dar chiar și căderea lui Avraam și plecarea lui în Gherar, faptul că și-a vândut soția și nu a fost chiar un gentleman ca soț, permițând ca împăratul să-o ia ca să nu-și piardă el viața, intervenția lui Dumnezeu și trimiterea lor înapoi în țară, au avut un scop. Privind această poveste, noi ne dăm seama că este ciudată, dar în Scriptură s-au întâmplat o mulțime de lucruri ciudate. Este ciudat. Ei au avut parte de o vizită din partea lui Elohim în trup, iar El a început să le deosebească gândurile în timp ce Sara se afla în cort; le-a descoperit că va nimici Sodoma, apoi au avut parte de o schimbare în trup și toate celelalte lucruri care au avut loc. Imediat după aceea, ei au coborât în Gherar, au trecut prin acel incident care părea a fi un eșec total pentru Avraam, după care s-au întors în țară și povestea a continuat. Dar mii de ani mai târziu, a venit un profet care a arătat cu degetul spre această poveste, ea fiind singura dovadă care arată că ei au primit schimbarea trupului.

Acum putem vedea cum a fost scrisă această Biblie pe care o citim. Avraam a trăit o viață firească

și a făcut anumite lucruri în viața sa firească pentru că exista un echivalent duhovnicesc, un eveniment duhovnicesc care urma să se întâmple, astfel încât să putem înțelege cum a lucrat Dumnezeu ca să putem avea Cuvântul. Înseamnă că trebuie să fim atenți să nu luăm versete și folosindu-ne de gândirea noastră selectivă, să punem versetul cutare acolo, pe cutare acolo și pe celălalt dincolo, ci să le lăsăm acolo unde sunt, mai ales că profetul le-a luat și le-a adus la timpul prezent.

Uneori, profetul a folosit un verset într-un fel care ne-a uluit complet, dar el a fost profetul. Isus a procedat în același fel. Eu am spus de multe ori că voi încerca să iau fiecare verset din Vechiul Testament la care a făcut referire Isus, și să fac o comparație între felul în care l-a folosit, felul în care l-a rostit, felul în care a fost scris Cuvânt cu Cuvânt și aplicarea Sa originală. Cred că dacă aș veni vreodată aici cu un asemenea grafic, ați fi șocați de versetele pe care le-a citat Isus, aparent afară din context, de felul cum le-a reformulat și le-a repetat total diferit de felul cum au fost scrise. Același lucru l-au făcut și apostolul Pavel și Petru, iar astăzi, noi putem vedea că Dumnezeu a știut cum să-Și așeze Cuvântul în Scripturi și cum să cheme un om care să-L ia de acolo.

Să ne întoarcem la
versetele din Țefania 3.15-20:

*„Domnul a abătut
de la tine pedepsele tale, a îndepărtat pe vrăjmașul tău;
Domnul, Împăratul lui
Israel, este în mijlocul tău; nu trebuie să te mai temi de
nicio nenorocire!*

*În ziua aceea, se va
zice Ierusalimului: „Nu te teme de nimic! Sioane, să nu-ți
slăbească mâinile!*

*Domnul Dumnezeuul tău
este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; Se va
bucura de tine cu
mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de
veselie pentru
tine.”*

*„Voi strânge pe cei întristați care sunt
departe de adunarea sfântă, pe cei ieșiții din sânul tău
asupra cărora acum
apasă ocară.*

*Iată, în vremea
aceea, voi lucra împotriva tuturor asuprașitorilor tăi; voi
izbăvi pe cei șchiopi
și voi strânge pe cei ce au fost izgoniți și îi voi face o
pricină de laudă și
de slavă în toate țările unde sunt de ocară acum.*

*În vremea aceea, vă
voi aduce înapoi; în vremea aceea, vă voi strânge, căci vă voi
face o pricină
de slavă și de laudă între toate popoarele pământului, când
voi aduce înapoi pe
prinșii voștri de război sub ochii voștri”, zice Domnul.”*

Noi știm că Israel și
Iuda au intrat în robia babiloneană și asiriană, dar a venit
un timp în care au
ieșit din robie și s-au întors în țară, iar atunci a avut loc
o altă adunare cu
ei, dar toate acestea arătau și că biserica urma să intre în
robia babiloneană.

Biserica a intrat în sistemele omenești, în dogme și doctrine,
începând cu

Babilonul duhovnicesc care este biserica catolică și a trecut
mai departe prin

tot felul de sisteme. Dar în aceste zile din urmă, a existat o
adunare, a

existat o ștergere a ocării și o aducere înapoi a aleșilor
Săi.

Acum să privim puțin

la Sion, iar pentru aceasta aș vrea să mergem în Cartea
Epocilor Bisericilor și

să citim din **Epoca Bisericii Pergam:**

„Strămoșii noștri

*au plecat să găsească acest pământ, ca să se poată închina și
să trăiască în*

*libertate. Ei i-au împins înapoi pe nativi și au preluat
stăpânirea pământului.*

În fruntea națiunii au ajuns oameni mari ca Washington și

Lincoln, dar după un timp, s-au ridicat alți bărbați de calibru sărac, așa încât de îndată, pe scaunul prezidențial s-a așezat un Ahab cu o Izabelă care să-l conducă de la spate. Într-un timp ca acela, trebuie să vină mesagerul din Maleahi 4.”

Fratele Branham nu a lăsat loc de interpretare referitor la ceea ce se petrece în ziua sa. El a arătat foarte clar spre mandatul de președinte a lui John F. Kennedy, care a fost catolic și a spus că națiunea americană a fost preumbrită de națiunea Israel: ei s-au mutat în Canaan, i-au scos afară pe locuitorii țării, au început cu oameni ai lui Dumnezeu, dar apoi situația s-a înrăutățit devenind din ce în ce mai rea până când în cele din urmă a fost condusă de un Ahab căsătorit cu o Izabelă, căsătorit cu un sistem al Izabelei. Fratele Branham a arătat același parcurs și pentru națiunea americană, arătând că și cu ea s-a petrecut același lucru, spunând foarte clar că în timpul acela trebuie să-și facă apariția Maleahi 4. Slăvit să fie Domnul că noi avem ochi să vedem.

„Apoi, în cadrul ploii târzii va avea loc confruntarea de la Muntele Carmel. Uitați-vă atent la aceasta pentru a vedea în Cuvânt. Ioan a fost premergătorul din Maleahi 3. El a

sădit ploaia timpurie și a fost respins de organizațiile din ziua sa. Isus a venit și a avut o confruntare la Muntele Schimbării la față. Al doilea premergător al lui Hristos va semăna pentru ploaia târzie. Isus va fi în confruntarea cu denomiunile și crezurile, pentru că El va veni să-Și confirme Cuvântul și să-Și ia Mireasa în Răpire. Prima confruntare a fost la Muntele Carmel; a doua a fost la Muntele Schimbării la față, iar a treia va fi la Muntele Sion.”

Prin harul lui Dumnezeu, în seara aceasta aș vrea să privim la Confruntarea de la Muntele Sion.

Profetul a spus: „Al doilea premergător al lui Hristos”, care este Ilie, adică fratele Branham, „va semăna pentru ploaia târzie. Isus va fi în confruntarea cu denomiunile și crezurile.” Noi toți credem aceasta, dar se ridică o întrebare. „Când va ajunge în acest loc, în care va exista o confruntare, pentru că fratele Branham spune aici că „El va veni să-Și confirme Cuvântul și să-Și ia Mireasa în Răpire”, în ce chip va fi El? cum Îl vom identifica și cum Îl vom recunoaște când va fi timpul pentru această confruntare?

*„Isus va fi în
confruntarea cu denomi a iunile  i crezurile”, a adar este
Cuvântul contra
părerilor omenești, pentru că
 ntotdeauna bătălia este împotriva Cuvântului: Lucifer s-a
răzvrătit
 mpotriva Cuvântului, căderea a fost împotriva Cuvântului,
deci bătălia este
 ntotdeauna  mpotriva Cuvântului; este ra iunea, părerile
omenești, amăgirea,
 mpotriva Cuvântului.*

Așadar, Isus este
Cuvântul. *„. Isus va fi în confruntarea cu denomi a iunile  i
crezurile,
pentru că El va veni să- i confirme Cuvântul  i să- i ia
Mireasa  n Răpire.”*
Noi credem aceasta, dar întrebarea este:  n ce chip va fi El?

*„Prima confruntare
a fost la Muntele Carmel; a doua a fost la Muntele Schimbării
la fa a, iar a
treia va fi la Muntele Sion.”*

Dacă privim la prima
confruntare, la cea de pe Muntele Carmel, acolo îl avem pe
Ilie care s-a
confruntat cu Israelul aflat într-o stare căzută, în timpul
lui Ahab  i al
Izabelei. Ei erau într-o stare amestecată, aveau o religie
amestecată pentru că
Ilie i-a întrebat: *„De ce  ov i i între două păreri? Dacă Baal
este
dumnezeu, sluji i-l, dar dacă IaHVeH este Dumnezeu, sluji i-L*

pe El!" Deci,
el le-a cerut să facă o alegere. Ei nu se predaseră în
totalitate închinării la
Baal, ci le amestecaseră pe cele două, erau prinși între două
păreri și se
închinau la amândoi, și la Baal și la Dumnezeu. Dar Ilie le-a
spus: „Nu puteți
rămâne în starea aceasta”, și a atacat denotațiunile care au
amestecat
păgânismul, idolatria, cu credința adevărată. El i-a provocat
și le-a spus: „Nu
se poate așa! Voi trebuie să alegeți una din cele două!” La
confruntarea de pe
Muntele Carmel, Ilie s-a ridicat și s-a luptat cu toți
ceilalți profeti falși.
Așadar, au fost patru sute de proroci falși versus Ilie. La
Muntele Carmel a
fost un profet al lui Dumnezeu care avea Cuvântul lui Dumnezeu
și care a adus
totul la o confruntare pentru că Dumnezeu urma să legitimizeze
cine avea Glasul
corect. Cine era Gura lui Dumnezeu pe acest pământ, cei patru
sute de proroci
ai lui Baal sau bărbatul acela care stătea de unul singur?
Glasul Său era în
sisteme, în religiile amestecate sau exista un profet care era
singur și avea
Glasul Său? Confruntarea de la Muntele Carmel trebuia să
legitimeze cine era
gura lui Dumnezeu.

Apoi, ajungem la
Muntele Schimbării la față, la confruntarea de pe Muntele
Schimbării la față,
dar aceasta nu arăta ca o confruntare pentru că acolo nu au
existat patru sute

de proroci, nu au existat două puteri care se opuneau. Atunci, care a fost confruntarea de pe Muntele Schimbării la față? Noi știm că pe Muntele Schimbării la față, ei L-au văzut pe Domnul proslăvit, dar și pe Moise și Ilie, care reprezentau Legea și profeții Vechiului Testament. Deci, cei doi martori depuneau o mărturie pentru Hristos, iar Hristos era acolo ca să împlinească Legea și profeții; El era împlinirea Legii și a profețiilor, iar ei erau acolo ca martori, ca să mărturisească faptul că El era împlinirea. Dar când a văzut aceasta, Petru a spus: „Să ridicăm trei temple (În limba română „colibe”). Iată confruntarea: „Haideți să ridicăm trei temple, trei locuri de închinare, să avem totul”, dar atunci a venit Glasul și a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit; de El să ascultați!*” La confruntarea de la Muntele Schimbării la față, Dumnezeu a spus unde Se afla Glasul Său atunci. El îi folosea pe Ilie și pe Moise, dar slujbele lor arătau spre slujba lui Isus Hristos. În zilele lor, ei au așezat porțiunea lor din Cuvânt pentru ca atunci când urma să vină Hristos, El să poată fi identificat corespunzător, și iată-L depunând mărturie la Muntele Schimbării la față. Dar confruntarea a fost cu gândirea umană care nu recunoștea ce se petrece și care voia să se întoarcă înapoi și să zidească trei Temple. Confruntarea este întotdeauna între părerile și concepțiile oamenilor și Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar astăzi, am ajuns la confruntarea de la Muntele Sion. Dacă primele două confruntări au arătat unde era Gura lui Dumnezeu pe pământ, ce se va întâmpla la confruntarea de la Muntele Sion? Va fi o confruntare între Isus și denomi-națiuni și crezuri. Unde este Isus? Unde a fost Isus la confruntarea de la Muntele Carmel? În ce chip a fost El? Cum a arătat confruntarea aceea? Poate că El arată ca Ea. Poate la confruntarea de la Muntele Sion este Hristos în chipul Miresei, dovedind unde este Glasul Său în aceste zile din urmă.

Profetul lui Dumnezeu a spus: *„Ea va fi ultimul Glas pentru ultima generație.”* Dumnezeu va vorbi încă o dată, iar lumea va auzi direct din ceruri. Înțelegeți că aceasta este ceva diferit? Lumea va auzi încă o dată direct din ceruri pentru că Ea va fi Gura Lui; denomi-națiunile nu mai vorbesc pentru El, ci pentru ele însele. Astăzi, ele au ajuns exact în starea în care se afla Israel la confruntarea de la Muntele Carmel, pentru că au amestecat, au amestecat și au amestecat, dar Dumnezeu a adus înapoi un Cuvânt curat pe care L-a dat în aceste zile din urmă unei Mirese, iar Ea va fi Cuvântul. Ea va fi ultimul Glas pentru această lume, și chiar dacă s-ar putea să nu vedeți semne ale cuielor, în confruntarea cu denomi-națiunile și crezurile omenești, va fi Isus. În toate acestea va fi Isus.

În „Epoca
Bisericii Pergam”, din Cartea Epocilor Bisericii, citim:

*„Mesagerul
vremurilor din urmă va veni la timpul rânduit de Dumnezeu. Așa
cum știm cu
toții, acum este timpul de pe urmă pentru că Israelul este în
țara sa. Acum, el
va veni...”*

Îmi place aceasta! El
este Cel care a scris Cartea, iar acum am găsit același lucru
și în „Cuvântul
vorbit este Sămânța originală”, când Ioan a spus: „Îl așteptăm
să vină. Ești
sau nu ești Tu? Tu ești Acela sau să așteptăm un altul?”

*„...Acum, el va veni
potrivit profeției din Maleahi. Când îl vom vedea, el va fi
dedicat Cuvântului.
El va fi arătat, identificat în Cuvânt. (Apocalipsa 10.7).”*

Aceasta este
identificarea, chiar aceasta de aici. Noi nu am avut-o până
când nu am ajuns la
deschiderea Peceților, pentru că întreaga lui slujbă s-a
învârtit în jurul
Peceții a șaptea.

*„Dumnezeu va
legitima slujba sa. El va predica Adevărul așa cum a făcut-o
Ilie și va fi*

pregătit pentru confruntarea de la Muntele Sion.

*Mulți îl vor înțelege
greșit pentru că au fost învățați Scripturile într-un fel pe
care ei îl
consideră adevăr, iar când el va vorbi împotriva acestui
lucru, nu-l vor crede.
Chiar și unii predicatori adevărați îl vor înțelege greșit pe
mesager pentru că
într-atât de mult a fost sucit Adevărul lui Dumnezeu, de către
amăgitori.*

*Dar acest profet va
veni și va striga așa cum a strigat și premergătorul primei
Sale veniri: „Iată
Mielul lui Dumnezeu venind din slavă.”*

*Am auzit bine?
Aceasta înseamnă că așa cum primul premergător L-a identificat
pe Hristos la
prima Sa venire și a arătat că El era în scenă, spunând: „Iată
Mielul lui
Dumnezeu care ridică păcatul lumii”, al doilea premergător va
striga: „Iată
Mielul lui Dumnezeu venind din slavă.” Unde? Când? Dacă ne
așteptăm să
vedem ceva care se potrivește cu o poveste dintr-o carte, vom
trece pe lângă
ceea ce ne-a arătat acest premergător, pentru că el ne-a spus
clar: „Iată
Mielul lui Dumnezeu venind din slavă.”*

„El va face

aceasta, pentru că așa cum Ioan a fost mesagerul Adevărului pentru cei aleși, așa este și acest ultim mesager pentru cei aleși și Mireasa născută din Cuvânt."

Așadar, el a venit să-L identifice pe Isus Hristos (Aleluia!) la Mireasa născută din Cuvânt, pentru ca Ea să nu treacă pe lângă El, ci să știe că este El!

Acum, aș vrea să mergem în Evrei 12.18-29:

„Voi nu v-ați apropiat de un munte care se putea atinge și care era cuprins de foc, nici de negură, nici de întuneric, nici de furtună,

nici de sunetul de trâmbiță, nici de glasul care vorbea în așa fel că cei ce l-au auzit au cerut să nu li se mai vorbească

(pentru că nu puteau suferi porunca aceasta: „Chiar un dobitoc, dacă se va atinge de munte, să fie ucis cu pietre sau străpuns cu săgeata.”

Și priveliștea aceea era așa de înfricoșătoare încât Moise a zis: „Sunt îngrozit și tremur!”).

*Ci v-ați apropiat de
muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu,
Ierusalimul ceresc, de
zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor,*

*de Biserica celor
întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu,
Judecătorul tuturor, de
duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți,*

*de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou,
și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele
lui Abel.*

*Luați seama ca nu
cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci
dacă n-au scăpat cei
ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât
mai mult nu vom
scăpa noi dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri,*

*al cărui glas a
clătinat atunci pământul și care acum a făcut făgăduința
aceasta: „Voi mai
clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul.”*

*Cuvintele acestea,
„încă o dată”, arată că schimbarea* lucrurilor clătinate,
adică a lucrurilor
făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se
clatină.*

*Fiindcă am primit dar o împărăție care nu se
poate clătina, să ne arătăm mulțumitori și să aducem astfel
lui Dumnezeu o
închinare plăcută, cu evlavie și cu frică,*

*fiindcă Dumnezeul
nostru este „un foc mistuitor”.*

Citind ceea ce scrie
aici, putem vedea că Pavel a spus că noi nu am venit la un
munte care poate fi
atins. Vedeți, apostolul Pavel a făcut transferul de la partea
fizică la cea
duhovnicească. Voi nu v-ați apropiat de un munte care poate fi
atins, care a
ars cu foc, nu v-ați apropiat de ceva fizic, de partea
tangibilă, de ceva ce
puteți atinge și simți, de ceva ce puteți vedea cu ochi
firești, nu v-ați
apropiat de aceasta, ci „ați ajuns la Muntele Sion.” Așadar,
Pavel i-a adus într-un loc, dar locul
la care i-a adus el nu putea fi atins de mâinile lor, deși era
tot atât de real
ca și Muntele Sinai. Pavel spune că este la fel de real numai
că nu poate fi
atins de mâini omenești, pentru că este ceva duhovnicesc care
este dincolo de
abilitatea noastră de a pipăi sau de a manipula.

El a spus: „*Ci
v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului
celui viu,
Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în
sărbătoare a îngerilor.*”

Poate ziceți: „Eu aștept cu nerăbdare să ajung la Muntele Sion”, dar Pavel a spus că voi ați ajuns acolo.

„Eu aștept cu nerăbdare să ajung la cetatea cerească.” Pavel a spus că ați ajuns deja; că ați ajuns deja la cetatea Dumnezeului celui viu, la Ierusalimul ceresc. Vedeți, este o luptă continuă de a lăsa toată gândirea denominațională, toate căile vechi de a înțelege lucrurile. Este ceea ce a încercat să facă apostolul Pavel. El a făcut tot timpul aceasta, dar a fost înțeles greșit pentru că evreii au avut o tăiere împrejur firească, iar aceea a fost o pecete și un semn firesc care arăta că făceau parte dintr-un legământ cu Dumnezeu. Dar Pavel a luat aceasta și a făcut din ea ceva invizibil, a luat același semn al tăierii împrejur și l-a făcut botezul Duhului Sfânt. A luat semnul care ne făcea parte din făgăduința legământului făcut cu Avraam și a început să vorbească despre el, dar l-a făcut complet invizibil. El a fost cât se poate de real, a fost mai mult decât real, pentru că la Sinai am văzut vaporii, ceața, dar ceea ce ne-a adus Pavel este realitatea. Noi ne încurcăm atât de mult încât numim ceea ce vedem aici, realitate, și nu vedem că aceasta este doar negativul, iar aceea este pozitivul; aceasta este ceața, iar aceea este realitatea; ceea ce avem aici este doar o oglindire

a ceea ce se află
dincolo.

Iudeii aceia erau
atât de împotmoliți în partea firească încât, deși puteau citi
Legea lui Moise
și o puteau înțelege intelectual, deși au putut vedea o tăiere
împrejur fizică,
atunci când a pășit în față Pavel și a început să predice o
tăiere împrejur
duhovnicească, dintr-o dată, circuitele din mintea lor au
început să explodeze.
„Cum se poate așa ceva? Moise a spus...” Pavel încerca să-i
ridice din
lucrurile firești la înțelegerea duhovnicească a ceea ce
spusese Moise. El nu
încerca să-i îndepărteze de ceea ce spusese Moise, ci voia să-
i facă să
înțeleagă că și în ziua în care trăiau, se cerea o tăiere
împrejur, se cerea o
Pecete, dar era la un nivel mai înalt. Vedeți, voi puteți lua
un copil de opt
zile și să-i îndepărtați pielea din jurul prepuțului, dar nu
puteți să-i
curățați inima.

Așadar, ceea ce
spunea Pavel când trecea de la cele vizibile la cele
invizibile, ducea totul la
nivele mai înalte pentru că aceasta era ceva ce nu putea fi
imitat de nimeni,
era ceva ce nu putea fi manipulat de mâini omenești, nu putea
fi forțat, ci
trebuia să fie o Pecete originală a Duhului Sfânt, care îi
punea în legământ, o

tăiere împrejur duhovnicească adevărată. De aceea, ei au luptat atât de mult cu realitatea duhovnicească în ziua sa, pentru că oamenii voiau ceva ce puteau face ei înșiși, voiau o dovadă la care puteau să privească și să spună: „Eu am făcut cutare și cutare și cutare, de aceea sunt în ordine înaintea Domnului.” Dar Pavel a îndepărtat toate acestea și a ridicat totul la o realitate mai înaltă care nu putea fi făcută de mâini omenești.

Același lucru l-a făcut și profetul lui Dumnezeu pe tărâmul descoperirii. El ne-a luat de la studiul cărților, de la a merge la biserică din obicei, de la apartenența la un sistem sau la o grupare, și a dus totul la o realitate mai înaltă.

Dar ei nu puteau accepta ceea ce le spunea Pavel, mergeau în jurul lui, îl urmăreau și ziceau: „Cum poți pune deoparte ceea ce a spus Moise? Pavele, chiar și Isus a fost tăiat împrejur!” Vă puteți imagina argumentele firești care îi erau aduse? El a ajuns la galateni, le-a predicat realitatea Cuvântului făcut trup în ziua lor, iar ei l-au primit ca Adevăr, dar după aceea el a mers în altă cetate, iar când s-a întors înapoi le-a zis: „Voi ați început bine, ce vi s-a întâmplat?” Iudeii au venit la ei și le-au zis: „Ascultați ceea ce a spus Moise pentru că putem să

vă citim aceasta chiar aici!” Ei foloseau Legea ca să-i amăgească. „Pavel este un frate bun”, ziceau ei, „dar este puțin alegoric. Noi am făcut aceasta timp de mii de ani, de ce ar schimba-o Dumnezeu acum? Pe lângă aceasta, știm sigur că Isus a fost tăiat împrejur în ziua a opta, când a fost dus în Templu. Și dacă Isus a fost tăiat împrejur, cum poate Pavel... Dar știți ce, știm sigur că și Pavel a fost tăiat împrejur.”

Diavolul nu-și schimbă niciodată tactica. Folosește argumente, ceva ce putem vedea și pipăi cu mâinile noastre, ca să-i tragă pe copiii lui Dumnezeu înapoi în robie. Pavel încerca să-i ridice la o realitate mai înaltă. „*Ci v-ați apropiat de Muntele Sionului.*” Vi-i puteți imagina pe evreii care au auzit aceasta pentru prima dată? „Ce tot spune? Muntele Sion este un loc fizic, este o locație la care putem merge.” Dar Pavel le-a spus: „Nu! Acea este doar o oglindire a realității pentru că acum, voi ați ajuns la Muntele Sion, la Cetatea lui Dumnezeu, la Ierusalimul ceresc.” Pavel a adus Biserica la Muntele Sion, așa cum Moise a adus-o la Muntele Sinai. Când Moise a adus biserica la Muntele Sinai, a existat o poruncă ce spunea că atunci când vor auzi Trâmbița, să urce în prezența lui Dumnezeu, dar când ei au auzit tunetul și au văzut fulgerele, s-au speriat și au fugit; dar Moise își făcuse partea sa. El îi

dusese la Muntele
Sinai, dar odată ajuns acolo, poporul trebuia să urce în
prezența lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel a
adus prima biserică la Muntele Sion, iar datoria lor era să
urce sus: „Când
auziți Trâmbița, urcați sus!”

Slăvit să fie Domnul
pentru că astăzi noi știm că fratele Branham a desenat epocile
bisericilor în formă de piramidă;
știm că a existat o Trâmbiță a Evangheliei care s-a auzit în
fiecare epocă, și
că de fiecare dată când s-a sunat din acea Trâmbiță a
Evangheliei, copiii lui
Dumnezeu trebuiau să urce mai sus pe Muntele Sionului, mai sus
în Ierusalimul
ceresc, descoperire după descoperire, după descoperire,
ajungând într-o altă
epocă. Luther a sunat din Trâmbița Evangheliei și ei au urcat
mai sus; Wesley a
sunat din Trâmbița Evangheliei și ei au mers mai sus, iar noi
am auzit sunetul
celor șapte Trâmbițe ca să urcăm mai sus.

Așadar, Pavel i-a
adus la Sion, la Cetatea vie a lui Dumnezeu, la Ierusalimul
ceresc, dar ei
trebuiau să urce sus. Piatra de încheiere a venit jos, pe
vârful Muntelui Sion.
Pe măsură ce biserica a urcat muntele, ea a ajuns în vârf, iar
când a venit jos
Piatra de încheiere, aceea a fost Lumina care a luminat

Cetatea. Amin!

Trebuie să înțelegem
că dacă Pavel a avut o problemă în a trece de la cele firești
la cele
duhovnicești, noi nu ar trebui să avem o problemă cu
împlinirea duhovnicească a
Cuvântului.

Aș vrea să citim un
citat din mesajul „**Răpirea**” din anul 1965:

*„Cuvântul „Răpire”
nu este folosit deloc în Biblie, doar noi l-am pus acolo.
Biblia spune: „Luat
sus; fiind luat sus.” În 1 Tesaloniceni citim ordinea în care
va avea loc
această mare răpire în zilele din urmă.”*

Aici, fratele Branham
a intrat în ordinea care va avea loc la Răpire, deci avem o
ordine în cadrul
acestei Răpiri.

*„Nu voim,
fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca
să nu vă
întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.*

*Căci dacă credem că
Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce*

înapoi împreună cu
Isus pe cei ce au adormit în El.

Iată, în adevăr, ce
vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne
până la venirea
Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.” (v. 13-15).

Fratele Branham a
spus aici: „Nu o vom lua înaintea...” (Cuvântul „nu o vom lua
înainte”, înseamnă „a fi reținut”).

„Căci Însuși Domnul,
Se va coborî din cer...”

Cine va coborî? Însuși
Domnul.

„Căci Însuși Domnul,
cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui
Dumnezeu, Se va coborî
din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.”

Vă rog să observați
un lucru mare care are loc aici. Să nu vă scape aceasta. Fiți
atenți! Aici, în
1 Tesaloniceni, Cuvântul spune că există trei lucruri. Fiți
atenți! Din
versetul 13 până în versetul 16, există trei lucruri care
trebuie să se
întâmpie înainte ca să apară Domnul Însuși. Repede, ca să

putem încheia. Primul lucru care se petrece... Observați: un strigăt, un glas, o trâmbiță. Să citim încă o dată ca să vedem dacă este adevărat:

„Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer...”

Se petrec trei lucruri: înainte ca Isus să apară, trebuie să se petreacă un strigăt, un glas, o trâmbiță. Isus le face pe toate trei când El coboară.”

Un strigăt. Ce este un strigăt? Este Mesajul care iese mai întâi, Pâinea vie a Vieții care aduce la suprafață o Mireasă.”

Fratele Branham ne-a vorbit aici despre ordinea Răpirii. Așa cum am mai spus, Răpirea nu va fi ca și cum am merge într-o zi pe drum și dintr-o dată Domnul varsă vasul cu praful de zâne pe care-l împrăștie în jur, iar când ajunge peste noi, trupul nostru se schimbă și suntem luați sus. Nu! În cadrul Răpirii este o ordine, iar noi suntem chiar acum în ciclul Răpirii. Ordinea aceasta începe când Însuși Domnul coboară. Așadar, până când Domnul nu începe să coboare, nu începe nimic.

Aceasta înseamnă că Domnul este deja în mișcare, iar dacă El Se mișcă deja,
este încă acolo sus sau este aici?

*„Însuși Domnul Se
va coborî cu un strigăt, un glas și cu trâmbița lui Dumnezeu.”*

Fratele Branham a frânt aceste cuvinte pentru noi și a spus: *„Strigătul este Mesajul care adună Mireasa, iar Glasul este același Glas care l-a înviat pe Lazăr din morți.”* Noi știm din „Epoca bisericii Laodicea” că acel Glas Se află în Mireasă, ultimul Glas pentru ultima epocă. Apoi, Trâmbița lui Dumnezeu va fi schimbarea trupurilor sfinților care sunt în viață și noi Îl vom întâlni în văzduh.

Strigătul s-a auzit în urmă cu cincizeci și ceva de ani. Atunci, întrebarea mea este: „De cât timp este nevoie ca El să coboare? Și ce fel de distanță trebuie să parcurgă? 0 măsurăm în mile, în kilometri?” Vedeți, noi ne poticnim în partea fizică, ne poticnim în legea firească „1+1=2” dar lucrurile nu funcționează întotdeauna la fel și pentru Dumnezeu.

„Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui Arhanghel.”

Așadar, Strigătul a
avut deja loc, iar astăzi suntem în faza Glasului. Câți cred
aceasta? Aceasta
înseamnă că El vine, El coboară. Coborârea este o tranziție.
Dar cât de
departe? Vedeți, când începem să ne gândim la o distanță,
greșim, pentru că
fratele Branham a spus că „*Cerurile nu sunt departe. Într-o
zi, veți
înțelege că nu vom zbura la ceruri, undeva departe, pentru că
cerul este chiar
aici, dar se mișcă cu o viteză mai mare.*” Înseamnă că noi nu
putem face din
această coborâre o problemă cu două locații diferite, adică o
trecere dintr-un
loc în altul, ci este o schimbare, un transfer între
Dimensiuni. El vine
dintr-o Dimensiune, ca să Se manifeste în alta. Nu este ca și
cum El ar
parcure niște trepte și are nevoie de mult timp pentru a
trece de la Strigăt
la Glas, iar acum a obosit pentru că a coborât timp de o
perioadă îndelungată.
Nu este așa, prieteni.

„*Căci Însuși
Domnul va coborî*”, iar fratele Branham ne-a spus că El le
împlinește pe
toate trei în timp ce coboară. Ce se întâmplă? El a coborât cu
un Strigăt,
Strigătul face parte din coborârea Sa. Altfel spus, Strigătul
face parte din
materializarea Sa în această dimensiune, pentru că acum am
putut vedea un fiu
al lui Dumnezeu care L-a descoperit pe Fiul lui Dumnezeu.
Astfel, El a început

să Se arate în această dimensiune prin Strigăt pentru că Isus este Cuvântul.

El le face pe toate
trei în timp ce coboară, iar acum suntem în faza Glasului în
care fiecare
dintre atributtele lui Dumnezeu se unesc cu El ocupându-Și
locul în cadrul
Miresei. Și pe măsură ce se petrece aceasta, avem mai mult,
mai mult, mai mult
și mai mult din coborâre. El devine mai tangibil prin Glas,
iar Glasul este în
Mireasă, devine mai tangibil în această dimensiune. Dar noi
trebuie să
înțelegem că nimeni altcineva nu-L vede. Este o luare sus
intimă, tainică. Este
o Răpire intimă, tainică. Nu este ceea ce cred majoritatea
oamenilor.

După ce am citit
acest citat din „Răpirea”, vreau să citesc un citat din „**Epoca
Bisericii
Pergam**”:

*„Al doilea
premergător al lui Hristos va semăna pentru ploaia târzie.
Isus va fi în
confruntarea cu denomiñațiunile și crezurile, pentru că El va
veni să-Și
confirme Cuvântul și să-Și ia Mireasa în Răpire.”*

Cum va veni El? Cu un
Strigăt, Glas și Trâmbiță. Ordinea Răpirii.

*„Isus va fi în
confruntarea cu denomiñațiunile și crezurile, pentru că El va
veni să-Și
confirme Cuvântul și să-Și ia Mireasa în Răpire.”*

Cine Își confirmă
Cuvântul în timpul Strigătului? El. El este Cel care Și-a
confirmat
Cuvântul în cadrul Strigătului. El este aici ca să-Și confirme
Cuvântul în
cadrul Glasului, iar Trâmbița va fi El care Își confirmă
Cuvântul
schimbând atomii noștri, ca să trecem în Dimensiunea în care
este El.

Aș vrea să vă spun
lucrurile altfel. Poate mă înșel, poate mai am de cercetat,
dar vreau să vă
împărtășesc ceea ce este în inima mea. Fratele Branham a spus
că El trebuie să
le facă pe toate trei înainte ca să apară: Strigăt, Glas și
Trâmbiță.

Există două moduri în
care putem face ceva să apară. De exemplu, pot muta un obiect
dintr-un loc în
altul, pot să iau paharul acesta cu apă de sub amvon și să-l
pun pe amvon. În
felul acesta îl fac să apară în fața voastră. Este adevărat?
Sau mai este o
cale. Vă rog să închideți ochii. Puteți vedea paharul de pe
amvon dacă aveți
ochii închiși? Nu. Acum, deschideți ochii. Vedeți paharul cu
apă? Ce s-a

schimbat? Locația paharului sau starea voastră?

Vedeți, odată ce trupul vostru se schimbă și veți avea un trup ca al Său, după ce ați avut parte de tranziție, de trecerea în cealaltă dimensiune, vă va fi greu să-L vedeți? Îl va vedea și altcineva? Nu. Numai Mireasa Îl va vedea. Nu este mutarea dintr-un loc în altul, ci este o schimbare , noi suntem schimbați și trecem în Dimensiunea cealaltă.

Atunci, El coboară, iar dacă-mi permiteți, voi folosi cuvintele mele ca să vă spun aceasta. El coboară, iar în timp ce El coboară, Mireasa urcă prin descoperire și Îl vom întâlni în văzduh. El vine și Se manifestă în această dimensiune, ducându-ne pe noi sus într-o altă Dimensiune, iar descoperirea noastră merge înaintea trupului nostru, înțelegerea noastră duhovnicească urcă înaintea trupului nostru. Așadar, în voi are loc chiar acum o schimbare în cadrul căreia sufletul vostru, care a fost ales înainte de întemeierea lumii, se trezește la realitate, la realitatea Cuvântului. Voi ați fost cuprinși de amnezie spirituală, dar prin descoperire, amnezia spirituală este îndepărtată, iar voi ajungeți să înțelegeți cine sunteți cu adevărat și ce se petrece cu adevărat în jurul vostru.

Astfel, noi trecem,
ne schimbăm, iar pe măsură ce ne schimbăm, trupul nostru este
tras și el după
noi, pentru că acum nu mai facem lucrurile pe care obișnuiam
să le facem
înainte. Această schimbare a început să lucreze deja în trupul
nostru muritor. Noi
nu mai avem de-a face cu ispitele pe care le aveam înainte, cu
lucrurile
firești cu care ne confruntam înainte. Acestea au început să
pălească pe măsură
ce omul dinăuntru este luat sus zidind Cuvânt pe Cuvânt pe
Cuvânt pe Cuvânt;
trupul acesta este pur și simplu tras după el până când, la un
anumit punct, va
fi schimbat.

Va fi o urcare până
la zece mii înălțime? La douăzeci de mii sau dincolo de
Calea Lactee? Când a
trecut dincolo de perdeaua timpului, fratele Branham nu s-a
aflat foarte
departe de patul său. El a spus că „*nu a fost chiar o
vedenie*”, iar în
altă parte, a numit-o „*o trecere*.” Vedeți, nu a fost la un
milion de
mii depărtare, ci a fost chiar aici. Fratele Branham era
într-o poziție
ciudată pentru că putea să vadă Dimensiunea în care era, iar
când privea înapoi
vedea dimensiunea aceasta. El a putut vedea casa sa, patul său
și toate aceste
lucruri, dar și cerul, iarba verde și oamenii de acolo care-l
îmbrățișau.

Vedeți, Glasul l-a

întrebat: „*Vrei să arunci o privire Dincolo? Te-ar ajuta?*”

„*Da*”, a

răspuns el, „*m-ar ajuta*”, și imediat a fost acolo. Dar când a sosit

timpul să se întoarcă înapoi, a spus că s-a simțit ciudat, iar când a privit

înapoi și-a văzut trupul mișcându-se în pat, așa că a

întrebat: „*Trebuie să*

mă întorc înapoi?” Cum adică să se întoarcă înapoi? Trupul lui era acolo.

Adevăratul el nu era trupul de carne sau duhul pământesc care-l făcea să

se miște pe pat. Adevăratul el a făcut tranziția într-un alt trup, fără

să fie nevoit să călătorească o anumită distanță pentru a trece într-o altă

Dimensiune. Încep să aibă sens aceste lucruri? Noi nu va trebui să călătorim

dincolo de Calea Lactee, „*să ne ținem cu toții de mâini până vom trece*

dincolo.” Vedeți? El vedea că atunci când vom pleca la cer, noi nu vom

călători până undeva dincolo; cerul este chiar în jurul nostru, doar că se

mișcă cu o viteză mai mare.

Unde este Dumnezeu?

Cât de departe este El? Câți pași trebuie să urc până la scaunul Lui de domnie?

Vedeți, Pavel a

încercat să-i ajute să treacă de la înțelegerea firească a Legământului la

realitatea duhovnicească, iar fratele Branham a încercat să

facă același lucru,
a încercat să ne ajute să trecem în această Realitate.

Vreau să mai spun
ceva. Astăzi sunt puțin împrăștiat, dar vă rog să aveți
răbdare cu mine. Când a
venit la evrei, Isus a venit ca și Copil într-o iesle. El a
fost Cuvântul făcut
trup, Lumina aceluia ceas, manifestarea corectă pentru acea zi,
iar când a
crescut, știm că a mers la Iordan și că a fost legitimat de
Dumnezeu, a fost
umplut cu Duhul lui Dumnezeu și a intrat în slujbă. La prima
Sa venire la evrei,
Isus a venit în trupul unui Om, iar ei au luat acel trup și l-
au răstignit.
Trupul pe care l-au răstignit ei este trupul care a înviat.
Ceea ce au
răstignit ei este ceea ce s-a întors înapoi la înviere. Trupul
acela a ieșit și
a început să-și cheme apostolii. Cel care a venit la ei, pe
care ei l-au
răstignit și care a înviat, a apărut în chipul acela pe drumul
Emausului. Acel
chip a început să le deschidă Scripturile, iar mai târziu le-a
deschis
înțelegerea asupra Scripturilor. Totul a avut sens pentru
evrei. Aceasta a fost
epoca ebraică.

Dar la neamuri în ce
chip a venit El? Vedeți, la neamuri, El a venit numai după
Rusalii. El Se afla
deja în chip de Mireasă înainte de a veni la neamuri, iar când
a venit la

neamuri, El era într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare. Cel care a prezentat acest chip neamurilor a fost apostolul Pavel. El a venit mergând pe drum cu descoperirea lui Isus Hristos; un Isus Hristos înviat, care trăia într-un trup alcătuit din mai multe mădulare. El L-a introdus la neamuri, pe Isus Hristos, Cuvântul descoperit pentru acea zi, trăind într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare. Acesta este felul în care L-au primit neamurile pe Isus Hristos.

Astăzi, fratele Branham a venit sub slujba celui de-al doilea premergător și a anunțat a doua Sa venire. A cui venire? A lui Isus Hristos. Cui? Evreilor? Nu, neamurilor. Și dacă a doua oară El avea să vină la neamuri, trebuia s-o facă la fel ca prima dată pentru ca neamurile să știe ce să caute. Știți că Scriptura spune că după înviere, Isus a petrecut un anumit timp cu apostolii. Ei L-au văzut în diferite locuri, iar El i-a învățat și le-a dat porunci; dar a venit timpul ca El să fie înălțat la cer, a fost luat într-un nor și S-a făcut nevăzut din fața lor, iar ei au rămas acolo uitându-se la aceasta. Atunci a venit un înger și le-a spus: „De ce stați și vă uitați, pentru că așa cum L-ați văzut plecând, Îl veți vedea și revenind.” Cui le vorbea El? Evreilor. Nu neamurilor, ci evreilor.

Fratele Branham, al doilea premergător, a venit, el fiind un fiu al omului care-L descoperea pe Fiul omului, iar la deschiderea Peceților, în Apocalipsa 10.1-7, el a spus că aceasta a împlinit Luca 17: *„În ziua în care Se va descoperi Fiul omului.”* De ce L-a descoperit aceasta pe Fiul omului? Pentru că Mielul a fost singurul care putea să ia Cartea și să-i rupă Pecețile. Nimeni altcineva nu putea să facă aceasta decât Mielul. Numai El putea să ia Cartea și să-I deschidă Pecețile, iar când a făcut aceasta, s-a împlinit Apocalipsa 10 de la 1 la 7. Astfel, fratele Branham a spus: *„Apocalipsa 10.1-7 este împlinită, este istorie.”* Și tot el a spus că Luca 17, descoperirea Fiului omului a împlinit Apocalipsa 10.1-7. De ce? Pentru că numai Fiul omului putea să deschidă acele Peceți. Atunci, am avut un fiu al omului care-L descoperea pe Fiul omului; el a avut o slujbă la fel ca apostolul Pavel, încercând să-i aducă înapoi, să le întoarcă inimile înapoi la părinții de la Rusalii. Care au fost aceștia? Isus a spus: *„Eu voi veni la voi; Eu și Tatăl Meu vom locui în voi.”* Astfel, ei au devenit locuința lui Dumnezeu, Templul Duhului Sfânt.

Așadar, el a trebuit să ne întoarcă înapoi la aceasta. Apoi, după Peceți, în iulie 1963, el a predicat „Acuzația”, iar în cadrul acestui Mesaj, a spus:

„Acuz acest grup de preoți de a doua răstignire a lui Isus Hristos.” Dacă observați, el nu a spus: „În chipul Cuvântului sau a venirii Cuvântului”, ci a spus: „a doua răstignire a lui Isus Hristos”, deoarece chipul în care a venit El este chipul pe care L-au răstignit ei. Ei nu au pus și a doua oară un trup pe cruce. Când evreii au pus acel trup pe cruce, acela a fost chipul în care a venit la ei în acea zi; când El a luat acel chip, acela a fost chipul pe care L-au răstignit ei, făcându-se vinovați de prima răstignire a lui Isus Hristos. Dar acum, El a venit într-un alt chip, în același chip în care a venit la neamuri la început; astăzi, El S-a întors în același chip, iar ei L-au răstignit în chipul acela. Așadar, dacă tiparul rămâne adevărat, noi nu putem ține acest chip în mormânt, ci El trebuie să învie. Și unde a mers? În Mireasă.

Noi trebuie să fim atenți să nu spunem că am înțeles deja totul pentru că sunt atât de multe lucruri spuse de fratele Branham care nu au sens. El a încercat să ne aducă la o realitate mai mare și la Adevăr, dar noi trebuie să ținem minte că suntem dintre neamuri. Noi nu suntem evrei, ci neamuri, iar acum, Hristos este aici în chip de Mireasă, în primul chip în care L-au primit neamurile, Cuvântul făcut trup într-o Mireasă alcătuită din mai multe mădulare. Amin!

Nădăjduiesc că toate acestea vă sunt de folos, iar dacă mă împiedic în anumite cuvinte și am ieșit din ordine, este în ordine pentru că Dumnezeu va clarifica lucrurile. Noi nu suntem aici ca să învățăm ceva greșit, ci ca să aducem claritate asupra lucrurilor aduse de profet.

În „Căminul viitor al Mirelui ceresc și al Miresei pământești”, fratele Branham a predicat despre Noul Ierusalim, despre cerul și pământul nou și despre cum vor veni ele. El ne-a spus că Cetatea va avea un perimetru de o mie cinci sute de mile, că din pământ se va ridica un munte și toate aceste lucruri, dar apoi a spus ceva foarte neobișnuit. În paragraful 404, el a spus:

„Aici aș putea să vă spun ceva, dacă doriți să fac aceasta.”

De fiecare dată când el spune așa ceva, eu zic: „Da, da, da, da!”

„Ați observat grupul micuț de aici? Este în legătură doar cu acea parte, acoperă o circumferință. Georgia, California, la Saskatchewan; din Kansas la stânca legată de coasta Maine; aceasta este ceea ce este adunat. Este ceea ce este

reprezentat chiar aici, în jur de o mie cinci sute de mile pătrate.”

Ce înseamnă aceasta?

Fratele Branham predica mesajul „Căminul viitor” și spunea că în Palestina va

fi un cutremur, iar noua Cetate, Noul Ierusalim se va coborî jos în formă de

piramidă și se va așeza pe munte. Dar apoi a spus: „Lăsați-mă să vă spun

ceva: avem aici un frate din Maine, altul din Kansas, altul din Florida, iar

dacă măsurăți, ceea ce avem chiar aici este în jur de o mie cinci sute de mile

pătrate, pentru că voi ați venit la Muntele Sion, la Cetatea Dumnezeului celui

viu, la Ierusalimul ceresc, iar duhovnicește, acea Cetate locuiește pe pământ

în Mireasă.” Fratele Branham vorbea despre Căminul viitor și va fi un Cămin

viitor, va fi o manifestare reală, noi vom trăi Acolo, va fi un Râu al Vieții,

vor fi porți, dar reprezentarea acelei Cetăți este chiar acum pe pământ, în Mireasă,

iar el ne-a spus aceasta foarte clar în timp pe predica mesajul „Căminul

viitor”. Când a predicat Căminul viitor, a început să arate Căminul prezent,

iar dacă puteți vedea Căminul prezent, Căminul prezent al cui? Căminul prezent

al Mirelui ceresc și al Miresei pământești. Ce titlu ciudat pentru ceva ce va

avea loc în viitor, după ce vom avea un trup proslăvit. Căminul viitor, dar voi

ați ajuns la Muntele Sion. Din pământ, de-a lungul a șapte epoci ale bisericii

a ieșit un munte.

Pavel a adus biserica
la Muntele Sion. Avraam a căutat o Cetate cu temelii tari a
Cărei Ziditor și
Întemeietor este Dumnezeu. El a plecat din Mesopotamia,
pribegind în jur, iar
fratele Branham a spus că în timp ce pribegea în jur, Cetatea
se afla deasupra
lui. Cât de sus? La câte mile? Nu deasupra lui ca locație, ci
deasupra sa în
dimensiune. Dimensiunile mai înalte nu sunt locații fizice, ci
sunt dimensiuni
mai înalte. Cetatea era pur și simplu
deasupra lui într-o altă dimensiune, iar el umbla dedesubt sub
influența Ei.
Dar Pavel a spus: „Acum ați ajuns la acea Cetate.” Ea era în
aceeași
dimensiune, iar Pavel a îndepărtat perdeaua, vălul, pentru ca
noi să începem să
vedem ce este Acolo.

Profetul lui Dumnezeu
a făcut același lucru. Cum voi înțelege Căminul viitor? Dacă
înțeleg Căminul
prezent, pentru că în Căminul prezent, timp de șapte epoci ale
bisericilor, am
avut un Munte Sion care s-a ridicat, dar când s-a ajuns la
epoca a șaptea s-a
întâmpnat ceva pentru că Duhul Sfânt, care a fost legat timp
de două mii de
ani, a fost eliberat în timpul de seară, prin Mesajul timpului
de seară, iar
atunci vom vedea cerul și pământul unindu-se. În ce? În unirea
invizibilă a

Miresei. Noi am ajuns la Muntele Sion, dar nu la baza Sa, și ce avem în vârf?

Scaunul de domnie al Mielului, iar Mielul este Lumina lor. Prieteni, noi nu ne aflăm la bază, la temelie, ci sus la Tron, în unirea invizibilă, pentru că el a vorbit despre Căminul viitor al Mirelui ceresc și al Miresei pământești, două dimensiuni diferite unite împreună.

În manifestarea fizică, după Mileniu, va fi un cutremur mare, iar în Palestina va ieși un Munte mare, va exista o Cetate de o mie cinci sute de mile pătrate care va veni și se va odihni peste aceasta. Ce va fi aceasta? Aceeași Cetate pe care o căuta Avraam; aceeași Cetate pe sub care umbla Avraam. Pământul și cerul se vor uni permanent. Slăvit să fie Domnul!

Prieteni, să nu rămâneți împotmoliți în vechiul vostru fel de gândire. Lăsați-l pe profet să ne explice realitatea la care am ajuns astăzi, ce se petrece în jurul nostru, lăsați ca ceea ce a spus el să fie adevărat și nu ceea ce credem noi, ce am crezut noi sau care este înțelegerea colectivă a celorlalți credincioși. Nu mergeți pe drumul acela! Citiți Cuvântul, primiți-L prin descoperire și lăsați-l pe profet să fie interpretul divin al Cuvântului.

Știți de ce se va
spune: „Credeam că va fi o Răpire”? Pentru că Răpirea nu va
avea loc așa cum se
crede că va avea loc. Iată motivul! Răpirea este o taină. Nu
vor exista avioane
care se prăbușesc și nici trenuri care deraiază, iar lumea nu
va izbucni în
haos așa cum se crede. Fratele Branham a spus că vor fi atât
de puțini, încât
nimeni nu le va simți lipsa.

De fiecare dată când
mă apropii de Mesaj, eu spun: „Doamne, învață-mă! Fii
Învățătorul meu, Doamne.
Să nu fie înțelegerea mea, gândirea mea, să nu fie ceea ce am
știut înainte, ci
fii Tu Învățătorul meu, pentru că vreau să văd ceea ce a văzut
profetul Tău.
Vreau ca aceasta să devină o realitate pentru mine.”

Dacă mai aveți puțină
răbdare cu mine, aș vrea să vă mai spun ceva. Să mergem în
Zaharia 9.9.
Nici măcar nu am ajuns la partea principală a mesajului de
azi.

*„Saltă de veselie,
fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată
că Împăratul tău
vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare
pe un măgar, pe
un mânz, pe mânzul unei măgărițe.”*

Acum să mergem în Matei 21, unde avem împlinirea acestei profeții. Aici vedem o profeție care a fost așezată și care spunea: „*Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine.*” Acesta nu a fost doar cineva care a apărut, ci a fost chiar Împăratul. „*El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.*”

În Matei 21.1-10 scrie:

„*Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, înspre Muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici*

și le-a zis:

„*Duceți-vă în satul dinaintea voastră. În el veți găsi îndată o măgăriță legată și un măgăruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine.*”

Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimite.”

Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească ce fusese vestit

*prin prorocul care
zice:*

*„Spuneți fiicei
Sionului: ‘Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare
pe un măgar, pe un
măgaruș, mânzul unei măgărițe.’”*

*Ucenicii s-au dus și
au făcut cum le poruncise Isus.*

*Au adus măgărița și
măgarușul, și-au pus hainele peste ei și El a șezut deasupra.*

*Cei mai mulți din
norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri din
copaci și le
presărau pe drum.*

*Noroadele care
mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă strigau:
„Osana, Fiul lui
David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana
în cerurile
preaînalte!”*

*Când a intrat în
Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare și fiecare zicea:
„Cine este
acesta?”*

Împăratul vostru! Ei
nici măcar nu au văzut profeția care se împlinea; nu au putut
vedea Cuvântul
care se împlinea; era mult zgomot și mult entuziasm, dar nu a
existat
înțelegere.

*„Când a intrat în
Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare și fiecare zicea:
„Cine este
acesta?”*

*„Este Isus,
Prorocul, din Nazaretul Galileii”, răspundeau noroadele.” (v.
10-11).*

Ei au trecut pe lângă
toată profeția care se împlinea. O mulțime mare și o împlinire
desăvârșită a
Scripturilor. Iată că o profeție detaliată a Scripturilor se
împlinea sub ochii
lor: El venea călare pe mînzul unei măgărițe, intra în
Ierusalim exact așa cum
trebuia să intre, iar ei strigau și se bucurau în linie cu
Scripturile. Tot Ierusalimul
a fost mișcat din pricina entuziasmului mulțimii, toată
cetatea s-a pus în
mișcare și fiecare zicea: *„Cine este Acesta?”* Mulțimea, cei
care
strigau: *„Osana!”*, care-L iubeau, cei care erau încântați de
venirea Sa nu
știau ce Scripturi se îplineau. Nici măcar nu știau de ce
erau entuziasmați,
dar se uitau la ceea ce se petrecea și spuneau: *„Oh, Acesta*

este Isus,
profetul.” Dar, nu, nu era doar atât, potrivit profeției lui Zaharia, Acela era Împăratul lui Israel, Împăratul Ierusalimului, Acela era Împăratul. Dar ei nici măcar nu au știut cum să identifice profeția care se împlinea în ziua lor, deși erau foarte încântați de cele petrecute.

„De ce sunteți atât de entuziasmați?”

„Dumnezeu a trimis un profet.”

Și noi suntem entuziasmați de împlinirea Cuvântului, dar spre deosebire de ei, noi știm Cine este El, Cine a venit, știm Cine este Acesta; noi am trecut de timpul premergătorului care a strigat deja: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care vine în slavă!”* Astăzi, noi am recunoscut că El a venit a doua oară la neamuri așa cum a venit prima dată, printr-o slujbă profetică într-o venire prin Mireasă.
Amin!

Noi putem deveni foarte entuziasmați și să spunem: „Are loc ceva, se întâmplă ceva!” Cine este Acesta? Profetul din Nazaret? Nu, nu este El! Acesta care vine este

Împăratul, iar Sionul strigă, fiica Sionului și a Ierusalimului este entuziasmată pentru că Împăratul este aici. Slăvit să fie Domnul!

Dumnezeu să ne deschidă ochii cu privire la lucrurile despre care suntem atât de entuziasmați.

Doamne, îndepărtează solzii ca să vedem Cuvântul împlinit în ziua în care trăim, ca să nu-L numim altceva. Vă puteți imagina că în ziua următoare Isus S-a dus în Templu și a devastat locul acela? Acest lucru a făcut ca Scriptura să fie greu de crezut, deși și aceasta a fost o altă împlinire a Scripturilor. El a ars de zel pentru Casa lui Dumnezeu. Puteți să vedeți că profeția era împlinită, iar ei au luat împlinirea profeției și au ucis-o. Același lucru s-a întâmplat și se întâmplă. Au luat împlinirea profeției și au ucis-o. Apoi, au continuat să citească profeția din Zaharia și să le spună copiilor lor: „Într-o zi, Împăratul va veni pe mînzul unei măgărițe.” Dar aceasta se petrecuse deja, iar ei au ucis-o. De aceea, fratele Branham a predicat mesajul „Acuzația” în legătură cu a doua răstignire a Domnului Isus Hristos. Tu nu poți acuza pe cineva de uciderea cuiva dacă el nu a fost acolo pentru a face aceasta. De aceea, dacă-L separăm pe Isus de Cuvânt spunând: „Tot ceea ce am avut a fost o

venire a Cuvântului,
nu o venire a Sa, deci nu suntem vinovați de uciderea lui Isus
Hristos!", sunteți
vinovați de uciderea versiunii Sale secundare, venirea
Cuvântului. Este la fel
de rău ca și cum L-am fi ucis pe El.

Fratele Branham i-a acuzat
de a doua răstignire a lui Isus Hristos, de aceea, eu nu vreau
să-i învăț pe
copiii mei profeții care s-au împlinit deja. Nu vreau să fiu
entuziasmat de
lucruri care s-au petrecut, dar să nu am nici o înțelegere
asupra lor, ci zic:
„Dumnezeule, avem nevoie de Tine! Avem nevoie de descoperire
mai mult decât
avem nevoie de aer în trupul nostru. Trebuie să avem Ceva care
să vină și să ne
dea jos solzii de pe ochi, trebuie să avem Ceva care să
distrugă gândirea
denominațională și raționamentul uman, trebuie să avem mai
mult din Tine,
Dumnezeule! Deschide-ne ochii să vedem unde ne aflăm și ce s-a
întâmplat;
deschide-ne ochii ca să vedem Cine ești cu adevărat.”

Fratele Branham a
luat acest verset și în mesajul „**Care este atracția de pe
munte**” și a
spus:

„Oh,
în zilele din urmă, peste grupul acela micuț care vine cu El
pe acest măgăruș

umil și smerit, fără denomițiuni și strigând: „Osana Împăratului care vine în Numele Domnului!”, va exista o ploaie timpurie și târzie adevărată.”

O clipă! Aceasta s-a întâmplat deja, nu-i așa? Dar fratele Branham a spus:

„Oh, în zilele din urmă, peste grupul acela micuț care vine cu El pe acest măgăruș umil și smerit, va exista o ploaie timpurie și târzie adevărată.”

Eu cred că el a luat acest verset și l-a aplicat pentru ziua de azi. Slavă Domnului!

El a venit pe un măgăruș. Fratele Branham a spus: *„În aceste zile din urmă, va fi o ploaie timpurie și una târzie.”* Ploaia timpurie este ploaia învățăturii în care profetul a legat împreună toate capetele lăsate libere, iar Ploaia târzie a fost deschiderea Tunetelor tainice. Ploaia timpurie și Ploaia târzie au căzut împreună. El a spus:

„Oh, în zilele din urmă, peste grupul acela micuț care vine cu El pe acest măgăruș

umil și smerit, va exista o ploaie timpurie și târzie adevărată.”

Hristos a venit în zilele din urmă pe un măgăruș umil și smerit. Am avut un fiu al omului care L-a dezvăluit pe Fiul omului. Și a existat un grup cu această manifestare, numai că Ea nu va trece pe lângă aceasta, ci o va înțelege. Fiica Sionului va striga, fiica Ierusalimului se va bucura pentru că Împăratul ei a venit blând și smerit.

În zilele din urmă, acest grup L-a văzut pe Hristos venind călare pe mînzul unei măgărițe, cu o educație de șapte clase. Amin! Fără frumusețe, fără nimic fantastic, doar un măgăruș umil, venind în Ierusalim încântat pentru că „vărul meu a fost vindecat, pentru că am văzut cancere căzând jos și am strigat și ne-am bucurat.” Cine este Cel care a venit pe acest măgăruș? „Păi, este un profet!”

Prieteni, există o Ploaie timpurie și o Ploaie târzie care vine peste acest grup care-l însoțește, iar dacă El a venit în aceste zile din urmă pe mînzul unei măgărițe, cum va pleca?

În **Pecetea a patra**,
fratele Branham a vorbit despre cei patru călăreți. Toți s-au consolidat în al patrulea, în calul gălbui, care este un amestec al tuturor celorlalți. El a spus: „Călărețul de pe calul gălbui începe să călărească pe *acel Conciliu Mondial al Bisericilor, adunarea protestanților și a catolicilor; a început să călărească pe acel sistem, ducându-i la moarte duhovnicească.*”

În paragraful 337 din **Pecetea a patra** citim:

„Observați, acum, El a venit cu sfinții înviați, legitimând faptul că Cuvântul Său este adevărat. Așadar, atunci Satan știe că iazul fără fund este pregătit pentru el. Înțelegem? În timp ce moartea a călărit pe calul gălbui, crezuri amestecate și denominațiuni și urmându-l... Oh, vai, despărțirea veșnică de Dumnezeu. Aici i-a condus el, la despărțirea veșnică. Hristos și-a condus Biserica exact în slavă, în înviere, călărind.”

Ce înviere a fost aceea, dar ce înviere este aceasta! Hristos a intrat în scenă, a venit pe slujba umilă de măgăruș a lui William Branham, dar acum, El își conduce Biserica în înviere călărind până în slavă. Unde este El acum? În Biserica Sa,

în Mireasa Sa. Să nu treceți pe lângă ceea ce se petrece.
Aceasta nu este
venirea Sa, ci este plecarea, Răpirea! Nu a mai rămas nimic
decât plecarea
Miresei. Cum? Când s-a întors măgărușul, Antihristul călărea
Conciliul Mondial
al Bisericilor, crezuri și dogme false, catolici și
protestanți și i-a dus
călare până la moartea duhovnicească. Dar Hristos Își duce
Biserica Sa călare
la Viață duhovnicească, la Viață veșnică, în înviere.

Sunt atât de bucuros
că trăim în anotimpul învierii. Amin! Să ne ridicăm în
picioare. Slavă
Domnului!

Sunt atât de bucuros
când Se deschide Cuvântul. Îmi place când El ia înțelegerea
noastră și o
mototolește ca pe o bucată de hârtie, apoi o aruncă în coșul
cu gunoi. Atunci,
putem spune: „Înțelesesem greșit acest lucru!” Oh, aceasta îmi
încântă inima!

În timp ce încheiem,
aș vrea să mai citesc două versete din Isaia 51.

Isaia 51.10-11:

*„Nu ești Tu Acela
care ai uscat marea, apele adâncului celui mare, și ai croit*

*în adâncimile
mării un drum pentru trecerea celor răscumparați?*

*Astfel, cei
răscumparați de Domnul se vor întoarce, vor veni în Sion cu
cântări de biruință
și o bucurie veșnică le va încununa capul; îi va apuca veselie
și bucuria, iar
durerea și gemetele vor fugi.”*

Pavel ne-a adus la
Muntele Sion, la Cetatea Dumnezeului celui viu, la Ierusalimul
ceresc, și
slăvit să fie Domnul că acum a venit Piatra de încheiere!
Unirea invizibilă a
venit deja, noi L-am văzut venind pe mânzul unei măgărițe, am
strigat de
bucurie, ne-am bucurat pentru că Acesta este Împăratul nostru.
Nu o a doua sau
a treia persoană, nu o manifestare mai mică, ci Împăratul
nostru, Soțul nostru,
Iubitul nostru și Făcătorul nostru. De aceea, ne bucurăm.

Să ne plecăm capetele
și să-I mulțumim Domnului pentru că știm unde ne aflăm și
astfel putem să
strigăm de bucurie. Amin!